



V prostorih bivšega turističnega urada v Sentvidu so 18. novembra odprli novo papirnico in knjigarno Mladinske knjige. Z otvoritvijo tega lokala je ta 1400-članski kolektiv začel praznovati 30-letnico svojega obstoja.

Ceprav so knjigarno preuredili izredno hitro, saj je od ideje pa do otvoritve preteklo slabe štiri mesece, pa je urejena sodobno in funkcionalno. V njej so prodajalna spominkov, plošč, knjigarna in pa tehnična papirnica s posebej usposobljenimi prodajalci.

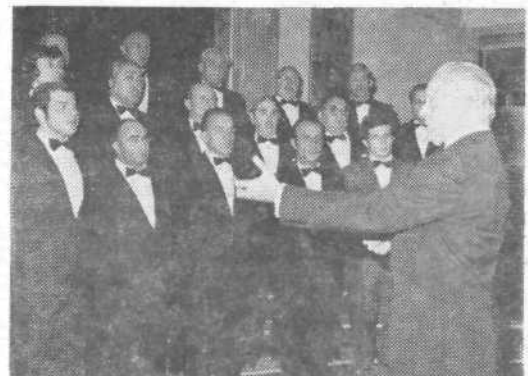
Spomladi prihodnjega leta pa bodo v kletnih prostorih uredili Klub prijateljev knjige, v katerem bodo prirejali srečanja z avtorji, uredniki in ilustratorji knjig.

KROMPIRJA JE DOVOLJ



Krompirjeva letina je bila letos obilna, zato imajo kmetje težave s prodajo. Na sliki natovarjanje krompirja za izvoz v Libijo, kamor smo uspeli plasirati del presežka.

PRIDNI PEVCI



Pevski zbor Zveze borcev Šiška verjetno poznate, saj skorajda ni proslave v naši občini, na kateri ne bi zadonela tudi pesem iz njihovih grl. Po uspelem samostojnem koncertu, ki so ga konec oktobra priredili v šoli Valentina Vodnika, so nastopili tudi na proslavi ob krajevnem prazniku krajevne skupnosti Komandanta Staneta ter na proslavi ob dnevu republike.

KRONIKA

NOVA ŠOLA V PIRNIČAH

Lepo je v naši domovini biti mlad...

Redke so tako spontane, pristržne slovesnosti, kakršni smo bili priča 23. novembra v Pirničah, kjer so nadvse slovesno položili temeljni kamen za novo osnovno šolo. S tem so na simboličen način uresničili svoja dolgoletna prizadevanja, ki so bila usmerjena v to, da dobijo nov šolski objekt, v katerem bodo razvili pouk v vseh osmih razredih.

Ze leta 1963 je vodstvo šole v Pirničah prvič »signaliziralo« pristojnim organom, da število prebivalcev in s tem tudi število šolo-obveznih otrok v njihovem šolskem okolju narašča in prerašča zmogljivosti 90 let starega šolskega poslopja. Ko so utemeljevali potrebo po izgradnji nove šole, so imeli pred očmi dejstvo, da v stari šolski zgradbi lahko razvijajo pouk le za 4 razrede, in da se morajo njihovi učenci voziti v višje razrede v tri sosednje šole. Z naraščanjem stanovanjske izgradnje je teh učencev vedno več, pojavlja pa se tudi vedno večja potreba v tej krajevni skupnosti po varstvu šolskih in predšolskih otrok. Zato so se občani 720 gospodinjstev Pirnič že v letu 1970 odločili za prostovoljno zbiranje finančnih sredstev za novo šolo, ki je bil nekakšen krajevni samoprispevek in novost na vsem območju ljubljanskih občin. S to svojo akcijo so Pirničani imeli vsekakor pomemben delež pri razpisu referendumu za samoprispevek za celotno področje ljubljanskih občin, saj so se politični forumi lažje odločili za ta splošen razpis, ker je uspeh v Pirničah potrdil pravilnost takšnega načina solidarnostnega zbiranja sredstev.

Njihovo prvo šolsko poslopje je bilo zgrajeno leta 1886 kot enorazrednica. Leta 1929 do 1930 so pod vodstvom Tineta Rožanca (takratnega predsednika šolskega odbora) staro stavbo adaptirali v dve urejeni učilnici in dogradili prvo nadstropje. Leta 1962 so preuredili stavbo v trirazredno, oziroma pozneje štirirazredno šolo, v kateri danes teče pouk za 160 učencev v dveh izmenah. Šola nima telovadnice, nekateri njeni oddelki pa tudi oddelki male šole morajo gostovati v Domu družbenih organizacij. Učenci od 5. do 8. razreda (140) pa se iz Pirnič vsak dan vozijo v osnovno šolo Smartno pod Šmarno goro in v osnovni šoli »Alojz Kebe« in »Franc Bukovec«.

Problem malih Pirničanov so rešili sami vaščani. V prej omenjeni akciji so zbrali za sofinanciranje odkupa zemljišča 7,4 milijonov starih dinarjev, ob »ljubljskem« referendumu pa je kar 93 % občanov dalo svoj glas za uvedbo samoprispevka.

Investicijski znesek za novo šolo in zaklonišče znaša okrog 15 milijonov novih dinarjev. Sam objekt z okolico bo »zasedel« 31.000 kvadratnih metrov zemljišča, izvajalec del pa bo SGP »Graditelj« iz Kamnika.

Nova šola bo imela 10 učilnic (8 specialnih ter 2 matični). Dobila bo še telovadnico, knjižnico, skupinsko predavalnico, večnamenski prostor s kuhinjo, upravne in druge prostore s stanovanjem za hišnika. V stari šoli pa bo urejen vzgojno-varstveni zavod. Tako z izgradnjo nove šole rešujejo dvojne perečih vprašanj.

Na čudoviti vzpetini v Pirničah, ki so nam dale kar tri narodne heroje — Rozmana,



Rožanca in Bukovca — je buldožer že 4. novembra začel svoj zmagovalni pohod, saj so se med vaščani razvile prave stave, ali se bo sploh že začelo z izgradnjo ali ne. Ko pa so se prepričali, da je gradbeni odbor nove šole pod vodstvom Toneta Gustinčiča le uresničil svoje napovedi, so mnogi prihiteli in zagotovili še dodatno pomoč; ali v prevozu gradbenega materiala ali pa še v denarju.

To odločnost in srečo Pirničanov smo čutili tudi ob slovesnosti ob položitvi temeljnega kamna, ki ga je vzdala podpredsednica občinske skupščine Ljubljana-Šiška Majda Lenič s pionirko Spelo in cicibanom za srečno bodočnost te in naslednjih generacij. V prvem plesu, v katerem so se zavrteli predsednik gradbenega odbora in sovaščanka v narodni noši ter »botra« nove šole, podpredsednica Leničeva ter direktor SGP »Graditelj« je bilo veliko simbolike. Med smehom in veseljem je bila dana resna obljuba, da bo šola vsekakor odprla svoja vrata malim Pirničanom ob začetku šolskega leta 1975-76.

Se vedno nam zvenijo v ušesih besede otrok v kulturnem programu te slovesnosti: »Lepo je v naši domovini biti mlad!«

Mario L. Vilhar

USPEH S PROGRAMOM HA

V poslovni enoti podjetja Slovenijales, tovarni Sora Medvode, so v desetih mesecih letos prodali za 25 milijonov dinarjev izdelkov, kar je za 30 odstotkov več kot v enakem lanskem obdobju. Obenem z dobrim finančnim rezultatom so zabeležili tudi občuten dvig produktivnosti.

Velik uspeh so dosegli s programom pred-sobnega pohoštva HA, avtorice Bibe Bertok, dipl. ing. arch., ki gre dobro v prodajo in za katerega so prejeli na zagrebškem velesejmu znak YU DESIGN, ki se podeljuje le za izredne dosežke na področju industrijskega oblikovanja.

Še en uspeh

Med panogami, v katerih so se pomerili jugoslovanski železničarji na športnih igrah, ki jih je letos organiziralo železniško gospodarstvo Slovenije oziroma ZZTP Ljubljana, je bil tudi orientacijski pohod na terenu z vsemi elementi uporabe topografskih veččin in hoje po azimutu s pomočjo kompasa.

Zlato plaketo si je za prvo mesto v pohodu priborila ekipa ZZTP Ljubljana, zato zmagovalcem ob tej priložnosti iskreno čestitamo, zlasti pa še vodji ekipe, inž. Alojzu Skrbincu.

Tovariš Skrbinc je že večkrat uspešno zastopal rezervne vojaške starse Šiške in to ni njegov prvi uspeh v taktično-orientacijskih pohodih. Leta 1972 je s svojo ekipo dosegel šesto mesto v slovenskem merilu in leto kasneje deseto mesto med šestdesetimi udeleženci.

Inž. Skrbincu in njegovi ekipi želimo še veliko podobnih uspehov!

I. M.